

ماموستا ناصری سوبحانی

نویژ

حقیقت و حکمته کانی

زنجیره‌ی بهره‌مه‌مه‌کانی ماموستا ناصری سوبحانی

دوزگای بهره‌مه‌مه‌بو بلا و گردنه‌ودی بهره‌مه‌مه‌کانی سوبحانی

جایی سییه‌مه ۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

منتدى اقراء الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

حقیقت و حکمه ته کانی

دهزگای بهرهم

بۆبلاوکردنهوهی بهرهمه مه کانی سوڤحانی

dazgaibarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgalBarham

بابهت، نوێژ حهقیقهت و حیکمهتهکانی

نووسینی: م. ناصری سوڤحانی

چاپ و دیزاین: ناوهندی راگه یانندنی ئارا

نۆڤه ی چاپ: سییه م - ۲۰۱۳

له بهر پۆه بهرهمه تی گشتی کتیبخانه گشتیهکان

ژماره ۴۹۵ ی سالی ۲۰۰۶ ی پێ دراوه

مالی له چاپخانهوهی نهم بهرهمه پارتیزاوه بۆ دهزگای (بهرهم)

پیشہ کی چاپی سیہم

نہم نامیلکہ کورت و پوخت و بہ پیتہ، بہ شیکہ لہ
کتیبہ پر بہرہ کہ تہ کہی (بہ ندایہ تی)، لہ سالی ۲۰۰۷ دا
چاپی یہ کہ می کراو، لہ ماوہی کہ متر لہ سالیٹ چاپی
دوہہ میشی کراو، نسخہ ی لہ سالی ۲۰۰۸ وہ لہ بازاردا
نہ ما.

نیمہ لہ دہ زگای بہرہم لہ بہر نہوہی بہر دہ وام
کتیبی (بہ ندایہ تی) مان چاپ دہ کردہ وہ، نہم
نامیلکہ یہ مان بہ پیویست نہ بینی، بہ لام دواتر دہر کہوت
لاوان - بہ تاییہ تی قوتا بییہ بہ نیمان و دلگہر مہ کانی
زانکو و پہیمانگاو نامادہ بیہ کان - بہر دہ وام داوای
دہ کہن، بویہ نہم چاپی سیہ مہیشمان خستہ وہ
بہر دہستی تامہ زرو یانی نویژ.

خوینہ رانی خو شہ ویست! نہم نامیلکہ یہ توشہ ی
گیان و، پرنیشاندہری چوونہ حزووری خواہ. تہ نہا بو

لاوان یان ئەو کەسانە نییه تازە فیڤری نوێژ دەبن،
نەخێر، بۆ هەموومانە، هەموو ئەوانە ی بەلێنی
بەندایەتیمان بە خودا داوه.

مامۆستا ناصەر لەم نامیلکەیەدا فێرمان دەکات
چۆن پیشوازی لە نوێژەکانمان بکەین، کە دەستیشان
کرد بە نوێژ چۆن دەست پێ بکەین و، چۆن تێی
بکەین. کەواتە وانەو بیرخەرەوێکی چاکە بۆ
هەموومان.

بە هیوای گەیاندنی بە هەموو خوشەوێستان

دەزگای بەرھەم

زستانی ۲۰۱۳

پیشہ کی چابی یہ کہم و دووہمی

دمزگای بہرہم

نویژ یہ کہم پایہی سہرہ کی ئیسلامہ، پیناسی
پاستیتی موسولمان بوونی مروّفہ، ریگا و ہوکاری
پہیوہندی بہستنی پوژانہی نیوان عہد و
پہرہردگارہ، ہل و فرستہی لہ خوا پارانہوہو
گہ یاندنی داواکاریہ گرنگہکانی مروّفہ بہخوای خاوەن
و بہ دەسلالت، ہرہوہا ویستگہی نویکردنہوہی
دروشمی بہندایہتی و (دوپاتکردنہوہی پەرستش) و
(پشت بہخوا بہستن)...

ماموستا ناصری سوبجانی یہکیکہ لہو زانا
بلیمہتانہی لہ ژبانی پوژانہی خویدا ئہم واتایانہی لہ
نویژہکانیدا بہرجہستہکردبوو، بویہ لہ نووسین و
وانہکانیشیدا سہرکہوتوانہ دەیتوانی قسہ لہسہر نویژ
بکات و، لہ کہنار (حوکمہکان) یدہا، زۆربہ جوانی
(حیکمہتہکان) یشی باس بکات... ئہم نامیلکہیہی لہ

بهردهستی خوینهری به پیزدایه به شیکی سهره کییه له
 کتیه ناوازه که ی (به ندایه تی) - له سهر داوای هه ندی له
 لاوانی دلسۆز - به جیا له شیوه ی ئەم نامیلکه یه دا
 ده یخه ی نه بهردهستی تامه زوویانی خواناسی، تا
 به زیوه ری و ته و اتا جوانه کانی پرۆسه ی نوێژو چوونه
 میحرابی به ندایه تی، خویان بخه ملین و، په یمانی
 به ندایه تی پاسته قینه - که پێگای سهر به رزی
 پاسته قینه یه - له گه ل خوای خویان نوێ بکه نه وه ..
 به هیوای ئەوه ی دل و میشکیان هاوه لی خویندنه وه بی
 و، وه ک ناوازه ترین دیاری بیده نه دهسته
 هاوه لانیشیان.

دهزگای به رهه م

پایزی ۲۰۰۷

پوخته يه ك دهر باره ی
حه قیقه متی نو یژ و حیکمه ته گانی

گه وره ترین کرده وه یه ك ئینسانی موسولمان ده بیئ
ئه نجامی بدا (نو یژ) ه. عیبادهت و بهنده یی مانای
ئه وه یه ئینسان له زیانیدا بۆ ئه وه ی به ره و پیگه یشتن
بپروا، بۆ ئه وه ی ئیسلأحی خۆی بکا، ده بیئ به پیی
فه رمانی خوا له نیعمهت و ئیمكاناتی بۆی ئاماده
کردوه ئیستیفا ده بکا..

ئینسانیش کاتی که خۆی ناسی و زانی مه خلوقیکه
ئاماده یی هه یه بۆ ئه وه ی ئیسلأح بیئ و بچی به ره و
ته و او بوون. هه روه ها زانیشی که ئاسمانه کان و زه وی و
ئه وه ی تیا یاندا یه هه مووی نیعمهت و ئیمكاناتن،
له به رده ستیا دانراون، بۆ ئه وه ی که لکیان لی وه رگری
بۆ ئه و کاره، واته: خوا ئه ناسی به وه که (رحمن و
رحیم) ه، میهره بانه، هه میشه ش ره حم ئه کا به

بەندەکانی خۆی، ئەوەی که پێویستیانە بۆیان ئاماده
 ئەکا، ئەوەی کۆسپ و گزغیشە لەسەر رێیان لای
 ئەبا.. دیارە بێهودە ئەم کارە ناکا، ئەوە که ئینسانی
 دروست کردووە، بۆ ئەوەی بەرەو کهمال بپوێ، ئەو
 ئیمکاناتەشی لەبەردەستیا قەرارداوە، تەنها هەر ئەوە
 نیە، حەتمەن رۆژیکیشی داناوە بۆ ئەوەی لە ئینسان
 پرسیار بکا: که چی کردووە و چی نەکردووە؟

که وابوو خوای گەورە خاوەنی دواپۆزیشە، خاوەنی
 رۆژیکە ئینسان جەزای کردەوێ خۆی وەرئەگرێتەو.
 کاتیک خوا ئاوا ناسرا که (رحمن) و (رحیم) و (مالک
 یوم الدین)ە، ئیتر دەروونی ئینسان -ئەو ئینسانە
 ئاوا ئەیناسی- پڕ ئەبێ لە (ئومید) و لە (ترس)
 بەرامبەر خوای گەورە. ئەوەش هەلی ئەنێ بۆ ئەوەی
 پەیمانی بەندەیی لەگەڵ خوا ببەستی، بۆیە ئیتر روو
 دەکاتە خوای خۆی و دەلێ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ .. دیارە
 لەبەر ئەوەی که ناتوانێ بەک هەنگاو بەبێ کۆمەکی ئەو
 هەلگرێ، داوای کۆمەکیشی لێ ئەکا، پەنای پێ ئەباو
 هاواری لێ ئەکا، که بێت بە هاواریەو و کۆمەکی بکا،

بۆ ئۇ ۋەي بىتوانى عىبادەت و بەندەيى بكا، بۆيە پاش
ئۇ ۋە دەلى: ﴿وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

جا لە بەرئە ۋەي ئىنسان سەرى لى نە شىۋى لە ھاوار
کردن و داۋاي كۆمەك كردنا، لە بەرئە ۋەي ھەركەس بە
مەيلى خۆي رىگايەك بۆ خۆي ھەلنە بىزىرى، يەككى بە
ھەلسانە ۋە، يەككى بە دانىشتن، يەككى بە پاكردن، يەككى
بە خولان بە دەۋرى خۇيا، يەككى بە مات بوون، يەككى
بە قال كردن، ھەركەس بە جۆرى دەست نەكا بە
ھاوار كردن و داۋاي كۆمەك كردن، بۆ ئۇ ۋەي ئۇ ۋە
روونەدا، خوا خۆي بە پرەحمەتى خۆي، باشترین
چەشنى دوعاو پارانە ۋە ھاوار كردنى بۆ ئىنسان ديارى
كردوۋە، رۆشنى كردۆتە ۋە كە چ جۆرە ھاوار كردن و
دوعا كردن و پارانە ۋە يەك لە گشت جۆرەكانى تر
باشترە، واجبى كردوۋە لە سەر ئىنسان كە ئاوا
بىپايتە ۋە، ئۇ پارانە ۋە يەش كە لە ھەرچى دوعاو
پارانە ۋەي ترە باشترە، نوپۆرە.

نویژ عه ره بیه که ی (صلاة) ه . (صلاة) به واتای
 دوعاو پارانه وهیه، داوای شتی باشکردن، له خوا کۆمهك
 خواستن، بۆ ئه وهی کۆسپ و گرفت له سه ر پئی لا بیا .
 کاتی ئینسان بریار نه دا ریگای به نده یی خوا،
 ریگای ئیمان و عه مه لی صالح، بگریته بهر، چاره ی نیه
 غه یری ئه وهی له خوا داوای کۆمهك بکا، جا خوا خۆی
 فه رموویه تی به و جوړه داوای کۆمهك لئ بکه ن (نویژ
 بکه ن).

جا له بهر ئه وهی به نده یی و عیبادت به دوعاو
 پارانه وهیه، له بهر ئه وه یه که م کرده وه یهك که ئینسانی
 (مؤمن) ئه بێ نهجامی بدا نویژه .. بۆیه هه میشه له
 هه موو کتێبه کانی خوای گه ورده دا، له زه مانێ هه موو
 پیغه مبه ره کانی خوادا (عليهم صلوات الله وبرکاته)،
 نویژ فه رزو واجب بووه له سه ر موئینه کان .

ئیترا له هه ر زه مانیکه چۆن بووه ؟ ئه وه گرنگ نیه،
 به لام ئه وه نده یه قینه قورئان باسی نه کا که له هه موو
 ده ورو زه مانیکه نویژ هه بووه، هه ر به و بۆنه یشه وه
 له سه ره تای ئه و زه مانه وه که قورئان هاته خواره وه -

هەر له (مهككه) دا - دهستوری نوێژکردنیش هاته
خوارهوه و فه رزكرا له سهر پێغه مبهري خوا و له سهر
موئمينه كان كه نوێژ بكهن

ئهبه ته نه به و شيوه يه كه ئيستا هه يه، ئه مه دواتر
واي لي هاتوو به لام له پيشا دوعاو پارانه وه نوێژ
به چهند چه شن و شيوه يه كه هه بووه، هەر له سهره تاي
ده عوه ت و بانگ كردن بۆ ريگهي خواره، پێغه مبهري
خوا خه ريكي نوێژو دوعاو پارانه وه بووه..

شتيكي زۆر روونه نوێژ - كه دوعايه - لازمه و
پيويسته بهر له هەر كرده وه و كاريكي تر ئه نجام
بدری به بي نوێژ ئينسان ناتواني ريگاي بهنده يي
خوا بگري

له بهر ئه وه پيويسته له سهر موسولمان دواي
ئه وه ي ئيمان و باوه يي دروست بوو - وهك باس كرا -
دواي ئه وه كه ئه يه وي دهست بكات به ئه نجام داني
كرده وه چا كه كان، پيويسته له سهر ي پيش له هه موو
شت بزاني نوێژ چي يه ؟ پاشان نوێژ بكا، هەر له
ئيستايشه وه بليين كه نويزيك نويزه ئينسان لي حالي

بئو بزانی چی ئەکا؟ چی دەلێ؟ بەبێ لیحالی بوون و
بەبێ دەرکردنی مانای نوێژ، کەلکی وای لێ ناباو
ئیستیفادهی وای لێ ناکا، بەداخەوە ئەو کردەوه
گەورەیه، ئەو شتە گرنگه، زۆربەی موسولمانان بەبێ
ئەوهی فەهمی ماناکهی بکەن، بەبێ ئەوهی بزانی
چیە؟ ئەنجامی ئەدەن. بۆیه زۆر ئیستیفادهی نهبووه و
نیەتی.. کەسی وا هەیه هەشتا ساڵه نوێژ ئەکا بەلام
ئەخلاق و خوورەو شتە ناله بارهکانی هەر ماوان، هەر
بهوه شهوه ئەمرێ .. که ئەگەر نوێژی به دەرکو
فههمهوه بکردهیه، بیزارنیا یه چی ئەکا، حەتمەن ئاوا نه
ئەبوو.. خوا ئەفرموی:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفُسْخَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ واته: به
دنيايي نويژ نينسان مهنع نه کاو نه يگيرپته وه
له هه رشتي که ناپه سه نده و مونکه روره دکراو هيه .

دهی که سانی که زور زور نویژ نه که نو دوی
نه ویش هر کرده ووی ناپه سهند نه نجام نه دهن،
دیاره نه و نویژه که یان نویژ نه بوو . پیویسته له سهر
هر موسولمانی که نه توانی نه م راستیه روشن

کاته وه بۆ خه لکی، مانای نوێژیان پێبگهیه نئ، بۆیان
باس بکا.

باس بکا که (قیام) وه ستان له حزوری خوادا
بۆچییه؟ (رکوع) و چه مینه وه بۆچییه؟ (سجود) و
کړنوش بردن بۆچییه؟ (دانیشن) له ته شه هوددا
بۆچییه؟ سوره تی فاتحه بۆ ئه خوینری؟ مانای
چییه؟ (تحيات) بۆ ئه خوینری و مانای چییه؟
ههروه ها هه رشتیکی تر که له نوێژدا ئه نجام ئه درئ،
چییه و بۆچییه؟ فهرزه له سه ره ره موسولمانیکیش
پیش له هه رشتیکی تر هه ولّ بدا بۆ ئه وه ی مانای نوێژ
فیڕ ببی و، بزانی نوێژ چیه؟ به زانینه وه نوێژ ئه نجام
بدا.. ئه وانه ش که منالیا ن هه یه و ئه یانه وی مناله کانیا ن
فیڕی نوێژ ببن، با ئه وه بزانی که واجبه له سه ریا ن له
پیشا نوێژه که یان پی فیڕ بکه ن، مانای نوێژه که،
هه قیقه تی نوێژه که. جا ئه و کاته پتیا ن بلین نوێژ
بکه ن، ئه گه ر به دوو سالی ش فیڕی مانای نوێژه که
بووه با بکه ویته دواوه ئه وسا نوێژ بکا..

خواتنه فرموي: له کاتيکا هه واستان جه م نيه و
هوشتان به خوتانه وه نيه، نازانن نه گه ر نويز بکه ن چي
نه لئن، هه قتان نيه نزيکی نويز بکه ونه وه:
﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا
تَقُولُونَ﴾. عالمه کان له ته فسیره کانيندا باسيان
کردوه: نه مه بؤ نه وه يه هه رکه سيک له حاله تيکا بي
که هوشي به لای نويزه که وه و به لای نه و شتانه وه له
نويزه که يا نه يانکا و نه يانلي، نه بي، نيجازه ي نيه
نزيکی نويز بکه ويته وه .. چ که سي که مه ستي شه راب
بي، چ که سيکی تر که هه واسی جه م نه بي و، هوشي
له سه رخوي نه بي .. هه رچونيك بي ته نها له کاتيکا
جائيزه و دروسته نينسان نزيکی نويز بکه ويته وه، که
هوشي به خويه وه بي، بزاني چي نه کاو چي نه لي.
دياره که سي ماناي نويزه که نه زاني له مه ستيش
خراپتره ..

حالی ئینسان و حەقیقەتی نوێژ:

جا با باس لەو بەکەین کە حەقیقەتی ئەوشتانە
لە نوێژدا ئەنجام ئەدرێن چێن و چۆن؟ ئینسان ئەبێ
بە چ حالێکەوێ خەریکی نوێژکردن بێ؟

ئەو بەرەبەیانە، فەجر بوو، نوێژی بەیانی هاتۆتە
پێشەو، قەرارە ئینسان بەوێ زانیبێت کە رۆژ
دەستی پێ کردووە، لەخەو خەبەری بووبێتەو.. کە
لەخەو خەبەری بوو ئەبێ بیری ئەو بەکاتەو ئەو
رۆژیکی تر دەستی پێ کرد، ئەم ئینسانە کە بەندە
خوایە دەبێ ئەمڕۆیش وەک رۆژانی تر بەندەیی بۆ خوا
بکا، یا ئەگەر یەکەم رۆژی بەندەیییە دەبێ دەستی
پێ بکا و خەریکی عیبادەت و ئیتاعەت و فەمانبەرداری
خوا بێ.. ئا ئەو یەکەم شتێکە کە دەبێ بە دلی
ئینسانا بێت، کاتیەک کە خەبەری دەبێتەو و لەخەو
هەڵدەستی.

دیارە ئەم بەندەیی و ئیتاعەتە بەبێ پارانەو دوعا
ناکرێ، بۆیە دەبێ بە شوێن ئەو دا زوولە بیری
ئەو دا بێ کە بپوا لە خوا بپاڕێتەو، دوعا بکات، نوێژ

بکات، که خوا کۆمه کی بکات بۆ ئه وهی بتوانی
به ندهی بکات..

جا هه لئه سێ و ئه پوا.. به لام نهك هه روا به شل و
شیواوی، به بی ئاماده نه کردنی دیمه نی دهره وهی، یان
ئاماده یی دهره ونیی. نه خیر، ئه بی پوا نه گه ر
پیسیه کی پێوه یه لای بیا، خۆی پاک بکاته وه و
لیباسی جوان بکاته به ری. جێهك که قه راره
به سه ری وه نوێژ بکا پاک و ته میز بی، هه روه ها چۆن
ئینسان ئه پواته مه جلیسیك، نایه ویت له و مه جلیسه دا
ناموخته ره م بێت و خه لك به چاوی سووك ته ماشای
بکه ن، ده ستێك ئه هێنێ به سه روو رووی خۆیا و ده م و
چاوی ئه شواو، خۆی پاكوخاوی ئه كا..

بۆ نوێژیش ئه بی پوا ده م و چاوی بشوا،
ده سه گانی تا ئه نیشکی بشوا، ده ستی بکیشی
به سه ریا، سه ری نه گه ر تۆزو شتی پێوه یه به و ده ست
به سه را کێشانه پاکی بکاته وه.. پێیه گانی تا قاپکی
بشوا، دواي ئه وه پوا پوو بکاته ئه و ماله ی خواي
گه ربه له زه ویدا قه راره و ده ستوری داوه که بینا بکری

بۆي، ئەو ۋەك پايتەختى خۋاي گەرەيە لەسەر
 زەوى، چونكە خوا حاكم و فرمانرەواي ئىنسانە،
 ئەو ۋەش پايتەختەكەيە، جا ئەگەر ئىنسان ناتوانى
 لەگەل خۋاي خۇيدا رووبەروو بىي - چونكە نايىبىنى و
 ئەو ۋەك حاكمىك لە حاكمانى بەشەرى نىيە - با روو
 بىكاتە ئەو مالە - روو بىكاتە ئەو پايتەختە، ھەر ۋەك
 چۆن ئەوانەي وا بەندەي حاكمەكانن روو ئەكەنە
 پايتەختەكانيان و ئەيانكەنە قىبلەي دلى خۇيان .. (بلا
 تشبىيە، والله المثل الأعلى).

با ئىنسانى كە بەندەي خوايە روو بىكاتە پايتەختى
 خۋاي گەرە - كە كەعبەيە و وا لە مەككەدا - روو بە
 ئەوي بوەستى. جا ھەركات كاتى نوپۇز ھاتە پىشەو ۋە
 خۇي ئامادە كرد، بە دەست و دەم و چاوشۇردنەكەي
 - بە دەست نوپۇز گرتنى - و پاش كردنە بەرى پۇشاكى
 جوان و پاك و، پاكبۈۋنى لاشە و جل و بەرگ و جىي
 نوپۇزەكەي، ئەو جا رووي ئەكاتە كەعبە و مالەكەي خوا،
 بە و جۆرە ھەم رووي دەرەو ۋەي و ھەم ناو ۋەي ئامادە
 دەبى بۇ ئەو ۋەي دەست بىكات بە نوپۇز كردن.

مانای حەقیقی (الله اکبر)

دیاره گومپایی و ئینحرافی زۆریک له خەڵک ئەوەیە
که غەیری خویان کردووه به فرمانپەرەواو فریادپەرەسی
خۆیان، ئەوەش که ئه‌بێ به کۆسپ له سەر ریی
ئینسانا و ناهێڵی بهندهیی موخڵیسانه‌ی خوا بکا، ئەو
فرمانپەرەواو دەسه‌لاتداره‌ زالمانه‌ن. هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی
وا سەر له خەڵک ئەشیوین و، خۆیان ئەکه‌ن به
واسیته‌ و هه‌سیله‌ له به‌ینی خەڵک و خوادا، جا بۆ ئەوه
که ئینسان له ده‌ست ئەوانه‌ رزگاری ببێ، ئه‌بێ به‌یادی
خواوه‌ ده‌ست پێ بکا، به‌ سکاڵا و دوعا و نوێژکردن.
چۆن؟

سهره‌تا بیرى ئەوه‌ بکاته‌وه‌ ئەم خەڵکه‌ی وا
سه‌ریان لێ شیواوه‌ ئەچن به‌نده‌یی بۆ ئەو تاغوت و
حاکمه‌ زالمانه‌ ئەکه‌ن، ئەوانه‌ی سه‌ریان لێ شیواندوون،
ئهمانه‌ کردوویان به‌ فریادپەرەسی خۆیان، له‌وانه‌ی وا
درۆزن و به‌ناحه‌ق خۆیان ئەکه‌ن به‌ واسیته‌ له‌ به‌ینی

خه لک و خوادا. بیری ئه وه بکاته وه خه لکی وا ئه زانن
 ئه مانه ده سه لات و گه وره یی به کیان هیه به یه
 که وتوونه ته شوینیان.

ده ی نه میش که رووی کرده خوا بیری ئه وه
 ئه کاته وه که خوا گه وره تره له وانه، گه وره تره له
 هه رچی حاکم و ده سه لاتداره، گه وره تره له هه رکه سیك
 خه لکی وا ئه زانن ده سه لاتیکه هیه به فه رزی
 ئه وه میش که سیکی تر غه بیری خوا ده سه لاتی بیی - خو
 خوا ده سه لاتدارترو گه وره تره، بیری ئه مه ئه کاته وه،
 ئیتر ئه وان له به رچاوی ئه که ون، له به رچاوی ون ئه بن و
 هه ر خواجه که حازره و رووی دلی هه ر له و ئه بی، هه موو
 شتیکی جی هیشتوووه و رووی کردۆته خوا. جا ئیتر
 ناماده یه بو ئه وه ی نوێژ بکاو بپارێته وه، وه ک
 ئه فه رموی: ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِرَبِّهِمْ فَصَلُّوا﴾ ئه م ئایه ته به یانی
 خوشبه ختی که سی ئه کا دوا ی ئه وه که هه ره که تی
 کردوو به ره و که مال و عه زمی گرتوو ره یگای به نده یی
 خوا بگری ئیمانی هیناوه، پاش ئه وه یادی خوا ئه کا،
 جا ده ست ده کات به دوعا کردن و پاپانه وه و نوێژ

کردن، سهره تا ئه‌لّی: (الله اکبر)، بیرى ئه‌وه ئه‌کاته‌وه
 ئه‌بّی نوڤژیک بکا (نوڤژى فه‌رزى ئه‌و به‌یانى به‌ وه‌ک
 نمونه). ئه‌لّی: (الله اکبر) خوا گه‌وره‌تره، ئه‌گه‌ر
 حاکمیک، ده‌سه‌لاتداریک گه‌وره‌ بئ، هه‌رچى بیّت، خو
 خوا گه‌وره‌تره. که‌وابوو هه‌ر حاکمو ده‌سه‌لاتداریکى تر
 ئه‌بّی ون بیّت و له‌ دلّ ده‌رکری، چونکه‌ وه‌ختى خوا
 گه‌وره‌تره ئه‌بّی ئینسان هه‌ر رووى دلّی له‌و بیّت.

دواى ئه‌وه که‌ وتی: (الله اکبر) خوا گه‌وره‌تره،
 ئینجا ده‌ست ئه‌کا به‌ دوعاو سکالا.. دياره‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 به‌شیوه‌ی باشتەر دوعاو سکالا بکا، خوا خو‌ی چه‌ند
 که‌لیمه‌یه‌کى داناوه‌ تا ئینسان به‌وانه‌ دوعا بکا، که‌
 بریتى به‌ له‌و سوره‌ی (فاتحه)یه‌ی مه‌شه‌وره‌ وه‌موو
 که‌س خه‌به‌رى لّی هه‌یه، له‌: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ﴾ تا ئه‌گاته‌ ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
 الضَّالِّينَ﴾. ئا ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین دوعایه‌ که‌ خو‌ی له‌
 قورئانا ناردوویه‌تى بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانى به‌وه‌ دوعا
 بکه‌ن و بپارێنه‌وه‌ و سکالا بکه‌ن .. له‌وه‌ش گه‌وره‌ترو
 باشتەر ئینسان ناتوانی دوعا بکا..

کورتەیه ک له مانای سورەتی (الْقَاتِحَةِ)

جا له بەر ئەو هی بە قورئان خویندن دەست پێ
ئەکا، پێش لەو ئەبێ نوێژخوین پەنا بە خوا بیا
لە دەست هەر شەیتان و هەر کۆسپێک، تا بتوانی بە
جوانی سکاڵا و دوعاکی بکا. کە سانیک کە خویندەوارن
شتی تر هەیه کە پێش لە ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ﴾ بیلێن، کە سوننەتە و ئەگەر کەسێک ئەو هەش
نەئیت قەیناکا، بەلام ئەو و واجبە کە لە دڵەو رووی
کردبێتە خوا، هەر وەک کەسێک ئەپوا بۆ سەفەرێک ئیتر
هەر بیرێ وای بەلای سەفەرە کەو و، لە هەموو شتێکی
تر - لە مال و لە منال و لە هەموو کەس - غافلە، چونکە
ئەپوا بۆ سەفەر، نوێژخوینیش ئەبێ ئاوا رووی هەر لە
خوا بێ، لە هەموو شتێکی تر روو وەر ئەگێڕێ. جا
دەست پێ ئەکا و ئەلێ: ﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ﴾ واتە: پەنا ئەبەم بە (الله) لە شەیتانێک کە لە

ره حمه تی خوا ده رکراوه و دوور خراوه ته وه. جا لیږه دا
 مه به ست ته نها شه یتانه که وره که - واته (ایلیس) -
 نیه. به لکو هر مه خلوقیک موزاحیمی ئینسان بی،
 نه هیلی ئینسان به نده یی خوا بکا، نه هیلی ئینسان به
 جوانی دوعا و سکا لاو نویژ بکا، نه وه شه یتانه و دووره
 له ره حمه تی خوا. جا کاتی ئینسان په نا نه با به خوا
 نیتړ نه جاتی نه بی له ده ست نه وانه ..

جا په که په که نه م که لیمانه نه وترین، نه بی له
 مانا که یان وردبینه وه، هر که سی که نویژ نه کاو هر
 که لیمه په که له مانه نه لی نه بی مه عناکه ی بیت به دلایا ..
 ﴿اعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا نه به م به (الله)
 له شه یتانی که له ره حمه تی خوا دوور خراوه ته وه.

کاتیک نه مه ی و ت مه عناکه ی بیت به دلایا، جا نه که ر
 نه یتوانی له گه ل و تنی که لیمه که مه عناکه ی بی به دلایا،
 دوی نه وه توژی بویستی و بیر له مه عناکه ی بکاته وه.
 دوی نه وه نه لی :

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بو نه ویش توژی
 نه وه ستی، مه عناکه ی دیت به دلایا، جا نه پروات بو

که لیمه‌ی دواپی .. هه‌روه‌ها تا ئه‌وه‌نده‌ی مه‌عنای
 که لیمه‌کان له دلیدا جیگیر ئه‌بی .. دواى ئه‌وه ئیتر
 ئه‌توانی هه‌رله‌و کاته‌دا که که لیمه‌که دیت به زمانیا،
 مه‌عناکه‌یش بێت به دلایا.

بۆ که سیکیش که ئیمامه‌ت بکات، باشت ئه‌وه‌یه له
 جیى ئه‌وه (أعوذ بالله) بلی (نعوذ بالله) بلیت، واته:
 هه‌موومان په‌نا ئه‌به‌ین به (الله) له شه‌یتانی ره‌جم کراو
 و دوورخراوه له ره‌حمه‌تی خوا..

دواى ئه‌وه ده‌ست ئه‌کا به خویندنی سوره‌ی
 فاتحه. دیاره ئینسان هه‌رکارێک ئه‌کا ئه‌بی به
 کۆمه‌کی خوا بیکا، خویندنی سوره‌ی فاتحه‌یش
 کارێکه، ئه‌بی ئینسان به کۆمه‌کی خوا بیکا، مه‌علومه
 ئینسان نه‌ سوودیکی ده‌ست ئه‌که‌وی، نه‌ له زه‌ره‌رو
 زیانی نه‌ جاتی ئه‌بی، ئه‌گه‌ر خوا کۆمه‌کی نه‌کات..

جا که ئه‌یه‌وی لێره‌دا سوودو نه‌فعیکی ده‌ست
 که‌وی، له زه‌ره‌رو زیان دوورکه‌ویته‌وه، ئه‌بی له خوا
 داواى کۆمه‌ک بکا، بۆیه ئه‌بی له سه‌ره‌تاوه بلی: بِسْمِ

اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: به ناوی (الله)، میهره بانی به رهحم،
دهست نه که م به خویندنی نه سورته ..

پیشتر وتمان: (رحمان) واته نه وهی خوا هه موو
زاتی ره حمه ت و میهره بانی یه. (رحیم) یش واته:
هه میشه خه ریکی رهحم کردن و سوودگه یاندنه به
خه لک و، زهره رو زیان له سه ریگایان لا ده با.

جا که نه لئی ﴿بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یادی نه و
خوایه نه کاته وه که هه رچی ره حمه ت له لای نه و
هه یه. هه نه وه سوود نه گه یه نی، هه نه وه زهره رو
زیان لا نه با .. جا که نه وهی وت، ئیتر ئومید په یدا
نه کا به وهی له خویندنه وهی سورته که دا و له
دوعا کردنه که یدا سوودی دهست که وی و له زهره رو
زیان رزگاری بیی، سوودیش نه وهیه که بگات به
خوشبه ختی، زهره رو، زیانیش نه وهیه که تووشی
غه زه بی خوا بیی و به ره و گومپایی بره و.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ واته: ستایش و
قه دردانی بو خوایه که که خاوه نی خه لکه (خاوه نی
هه موو جیهانیانیه). بو نه وهی مانای (ستایش و

قەدردانى) رۆشن بى ئېي ئىنسان بەۋە بزائى كە ھەر
 خوا ئەتوانى سوود بگەيەنئو ھەرئەۋىش زەرەرۈ زيان
 لا ئەبا، تەنھا ئەۋ بەۋ زاتە بزائى كە دەسەلاتى ھەيەۋ
 سەرەنجامى ئىنسان لە دەستيايەتى، ھەر ئومىدى بەۋ
 بېيت، ھەر ترسى لەۋ بېيت، ھەر فەرمانبەردارىي بۆ
 ئەۋ بكا، ھەر داۋاي كۆمەك لەۋ بكا، ئا ئەمانە ھەموۋى
 بەيەكەۋە ئەبنە ستايش و قەدردانى. ديارە ھەندىكى بە
 دلە، ھەندىكى بە زمانە، ھەندىكىشى بە ئەعزاي
 بەدەنە، بەكردەۋەيە، كە ھەموو ژيانى ئىنسان
 ئەگرىتەۋە. ستايش و قەدردانىي بۆ (اللە) لەبەرئەۋەي
 كە خاۋەنە، لەبەر ئەۋەي ئەۋ شتانە لە دەستيايەتى
 ئەبى قەدردانى لى بكرىۋ، ئىمەش ئاۋا بېناسىن، ئاۋا
 بكەين كە لىي داۋا كىردوۋىن. جا پاشان خۋاي گەۋرە
 خۋى ئا ئەمە رۆشنتر ئەكاتەۋەۋ ئەفەرمۋى:

﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واتە: مېھرەبانى بە رەھم.
 ئەۋەي ھەموو زاتى رەھمەتە، ھەر قازانچ و سوودىك
 تەنھا بەدەس ئەۋەۋ ئەۋ ئەيگەيەنئو، ھەر زيان و
 زەرەرىك لە دەس ئەۋدایەۋ، ئەۋە كە لای ئەبا.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: داراو خاوه نی روژی
 جه زایه. دواي نه وه که هرچی سووده نه یگه به نی و
 هرچی زیانه لای نه با، دیاره روژیکیشی داناوه بو
 نه وه ی ئینسان زیندوو بکاته وه و لی ی بپرسی و
 موحا که مه و موحاسه به ی بکا، چون بووه، به پیتی نه وه
 جه زای بداته وه. نه گهر ئیمان و عه مه لی صالحی بووه،
 جه زای خیر، نه گهر کو فرو کرده وه ی ناپه سه ندیشی
 بووه، جه زای شه پی بداته وه.

﴿مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ واته: خاوه نی روژی جه زا و
 پاداشت. کاتی که گه یشته ئیره و دلی پر بوو له
 نومیدو له ترس، جا روو نه کاته خوا. نه وه شمان له بیر
 نه چی که نه بی کاتی که ئینسان نه م سوره ته
 نه خوینیتته وه ئیجساسی نه وه بکات که به نده
 موخلیسه کانی تریش وان له گه لی، هه روه که نه وه که له
 جه ماعه تی کدا، له گه ل چه ن نه فره ی تر دا نه زانی که
 ژماره یه که وان له ده وری و، پی که وه خه ریکی دوعا و
 سکا لان و، ده سته جه معی خه ریکن دوعا نه که ن، هه روا
 نه گهر خویشی ته نها بوو هه ر له بیر نه چی که به نده ی

سَالْحَى تَرِيش هەن، ئەوانیش ھەر خەریکی دوعاو پارانەوھن، وا ھەست بکا کہ وا لەگەڵ ئەوان. بۆیە لێرەیشا بەم چەشنە دوعاکە ھاتووہ کہ ئیستا دەرئەکەوی بۆمان، ئینسان خۆی تەنھا نیە، لەگەڵ جەماعەتی پڕووداراندا یە کہ خەریکە سکالاً ئەکاو ئەپاریتەوہ.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واتە: تەنھا بۆ تۆ بەندەییو فرمانبەرداریی بۆ غەلوغەش ئەکەین، تەنھا لە تۆش داوای کۆمەک ئەکەین. ئەوہ کورتە ی مانای دوو کەلیمە ی (عبادة) و (استعانة) یە کہ پیشتر بە باشی روون کرانەوہ.

جا داوای ئەم شتانه کہ بۆی روۆشن بووہوہ ئەمە رێگای راستە، لەگەڵ ئەو بەندە موخلیسانە ی تر، روو ئەکاتە خوای گەرە و، بەیەکەوہ ھاوار ئەکەن لە خوا کہ ھیدایەتیان بداو رێنوماییان بکا، بۆ ئەوہ ی بکەونە سەر رێگە راستەکە، یان ئەگەر وان لەسەری ھیدایەتیان بدا بۆ ئەوہ ی ھەنگاوہکانی تریشیان لەوہو دواتر ھەر لەسەر رێگای راست بۆ و لێی لا نەدەن .

﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ واته: رینماییمان بکه
 بۆ ریگه راسته که. ئەو ریگه یه ی ئینسان ره حهت پیایدا
 ئەچێ. چونکه خوا ئینسانی ئاماده کردووه بۆ چوون
 به و ریگه یه دا، ریگه کهش سازگار و موافقه له گه
 ئینسانا، (مستقیم)ه، ئینسان ئەگه یه نێ به مه به ست،
 (دواتر باسی ئەکهین که مه به سته که چی یه؟).

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ واته: ریگای ئەوانه ی
 خوش به خهت کردن، نيعمهتی خۆت پێزان به
 سه رياندا. له ئايهتی تردا به یان کراوه که ئەوانه
 (پێغه مبه رانی خوا) و (راستگۆکانن)، یانی ئەوانه ی
 هه موو گیانیان (صدق) و راستی بووه، به راستی
 به نده ی خوا بوون، درۆ له کاریانا نه بووه، هه روه ها
 (شه هیده کان) یانی ئەوانه ی هه موو ژیا نیان شایه تی
 بووه بۆ ئەوه ی هه ر به رنامه ی خوا راسته. هه روه ها
 (صالحه کان)، ئەوانه ی ئەگه ر چی له ده ره جه ی
 خوار تره وه بوون، به لām له ریی ئیمان و عه مه لێ صالحا
 بوون، ئەگه ر جار جاریش تووشی گونا هێک بووبن
 که پاونته وه و په شیمان بوونه ته وه .. ئەمانه خوا ی

که‌وره له دنیا و ئاخیره‌تا خوشبه‌ختی کردوون، له دنیا‌دا خوشبه‌ختی کردوون که ژیا‌نیک‌ی پی دا‌ون دو‌ور له ترسو له خه‌فه‌ت، هه‌روه‌ک له‌مه‌و پی‌ش به‌یا‌نمان کرد. له به‌ینی مردن تا قیامه‌ت‌یشا دیا‌ره ئه‌وه‌وه‌موو نیعه‌ته‌ی بو‌ ئاماده کردوون، له هه‌مووی زیاتر ره‌زامه‌ندی و لی‌خوشبو‌نی خۆی.

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ واته‌: نه‌ک ری‌گای نه‌وانه‌ی وا‌غه‌زه‌بیان لی‌گیرا‌وه. نه‌وانه‌ی وا ری‌یان بو‌ رو‌شن کرایه‌وه، به‌لام نه‌که‌وتنه‌سه‌ری، نه‌یا‌نویست به‌نده‌ی خوا‌بن، جا‌غه‌زه‌بیان لی‌گیرا. غه‌زه‌بی خواش نه‌وه‌یه که له دنیا‌دا ژیا‌ن ته‌نگ‌و‌تا‌ل بی، نه‌که‌ر چی ئی‌مکانا‌ت بی، نه‌که‌ر چی نیعه‌ته‌ی زو‌ر هه‌بن، به‌لام دل‌پر بی له ترسو له خه‌فه‌ت، له مردن‌یشه‌وه‌عه‌زاب‌و‌ئا‌گر ده‌ست پی‌بکا، له قیامه‌ت‌یشدا جه‌هنه‌م به‌وه‌وه‌موو‌عه‌زاب‌ه‌وه، له هه‌مووی زه‌حمه‌ت تر‌توو‌په‌یی و غه‌زه‌بی خوا ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ری‌که‌راسته‌که‌غه‌یری ری‌گای نه‌وانه‌یه غه‌زه‌بیان لی‌گیرا. ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ غه‌یری

ریځای ته وانه ش که گومړا بوون، سهریان لی شیوا،
 دوی ته وهی بهرنامه ی خویان بۆ هات، حه قیان بۆ
 روشن بووه وه، له بهر بئی موبالاتیان، له بهر نه وهی
 ژيانی دنیا یان ویست، لایانداو غافل بوون و
 هیدایه ته که یان له بیر چوه وه و سهریان لی شیوا. دیاره
 نه وانه یش هه ربه ره و به دبه ختی نه پۆن.

جا کاتی دوعا که یان به و جوړه کرد، سوره ی
 فاتحه یان ته واو کرد، پاشان پیکه وه نه لّین: (آمین)
 که نه وشه یه له قورئاندا نه. ماناشی نه وه یه:
 خواجه، نه و پارانه وه یه مان لی وه رگره.

نه مه گه وره ترین دوعایه که ئینسان نه یکا. واجبه
 له سهری له شه و روژیکدا لای که م حه قده جار نه گه ر
 له سه فه را نه بیّت، نه گه ریش له سه فه را بیّت که متر
 له وه (له سه فه را له جیاتی چوار رکات دوو رکات
 نه خوینریت) - واته به قه دهر رکاتی نوێزه فه رزه کان -
 نه بی نه م دوعایه بکا.

دوی نه وه سوره یه کی تر له قورئان نه خوینئ،
 نه ویش به م فکروه وه: دوی نه وه برپاری دا که به نده ی

خوابی و داوای کرد له خوا کۆمهکی بکا بۆ ئەو هی
 بتوانی عیبادەت بکا، ئەبێ روو بکاته کتییەکی خوا،
 بزانی لەوێ رێگای بەندەیی چۆن بەیان کراوە.
 بەعزیکێ لی بخوینیتەو، تا شارەزا بێ لە رێگای
 بەندەیی و بەو رێگایەدا بپروات. بۆیە سوورەیهك له
 قورئان ئەخوینیتەو، باشتر ئەو هیە لای کەم هەر
 موسوڵمانی دوو سوورەتی لەبەر بێ، وهك سوورەتی (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) و سوورەتی (والعصر) کە لە هەر رەكعه تیكا
 یەکیکیان بخوینێ، ئەگەر لە دوو رەكعه تیشا هەر (قُلْ
 هُوَ اللَّهُ) بخوینێ هەر دروستە، بەلام باشترە دوو
 سوورەت بێ.

مانای سورەتی (الْاِخْلَاصُ)

له بهر ئه وهی زۆر کهس ئه و سورەتە ئه خویننه وه،
باش ئه وهیه ئه ویش ماناکهین. ئه فهرموی:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ واته: بلی: حەقیقەتێک هەیه که
(الله) یه کتایه، هەر ئه وه، له خاوه نیتیدا کهسی تر
نیه، هەر ئه وه فهرمان پەوایه و هەر ئه وه فەریاد
پەسهو، غەیری ئه و هیچ کهس ئه و دەسه لاتە ی نیه.

﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ واته: (الله) پەر که ماله، هیچ ناتە واوی
تیا نیه، بێ نیازە، فەرمان پەواکانی تر پوچن،
فەریاد پەسه کانی تر له حەقیقەتدا فەریاد پەس نین.
خوا له هەموو صیفەتە کانییدا که مالی هەیه، هیچ جۆره
ناتە واوی و که میی تیدا نیه.

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ واته: نه منالی لی بووه، نه
خۆی رۆلە ی که سیکه و له کهسی تر بووه. نه ک وه ک
فەرمان پەوا ناپه واکان، نه ک وه ک ئه و نافه ریاد پەسانه ی

که به گومانی خه لکی فه ریادره سن، هه موویان هه م
 منالیان ئه بیته، هه م خۆیشیان منالی که سی ترن و
 له که سی تر بوون، که واته نیازمه نندن، چونکه له وه و
 پیش نه بوون و له دوا ییشدا له بهین ئه چن و نامینن،
 مه گه ر رۆله کانیاں ریگایان دریژه پی بدهن.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْرًا أَحَدٌ﴾ واته: هیچ که سیك هاوتای
 ئه و نه بوو، هیچ فرمانبره وایهك و هیچ فه ریادره سیك
 نیه که هاوشان و هاوتای ئه و بیته.

هه ندی له حیکمه تی

جوله و زیکره کانی ناو نویژ

دوای ئه وه ی که نویژخوین سوره تیك یا چه ند
 ئایه تیك له قورئانی خویندو، به و جورده له خزمه تی
 خوادا وه ستا و، ئه و به شه له بهنده یی جیبه جی کرد،
 بیر له وه ئه کاته وه که ئه م پاده یه به س نیه، خوا
 له وه ش گه وره تره و زیاتر له وه ئه بی بهنده یی بو

بکری، بۆیه ئەلی: (الله أكبر) خوا لەو گەورەترە،
 بۆیه زیاتر بەندەیی ئەکات، ئەچیتە (پکوع)، دەس
 ئەنیتە سەر ئەژتۆ، سەری بە پێژەنێانەو دانه وێتی
 بۆ خوا. جا ئەبێ بیرى بێ لە کاتیکا بە پێوێه ئەو
 لە خزمەتی خوادا پاره ستاوه، ئیستایش ئەبێ ئەو
 لە بیر بێ که بۆ پێزلینانی ئەو خەریکه سەری
 دانه وێتی، جا لە ویشدا ئەلی:

(سبحان ربی العظیم) واتە: خاوەنەکم دووره و،
 پاکه لەو هی هەر جۆره ناتەواوییەکی بێ. دیاره بۆ
 کەسانیک کە خوێندەوارن شتی تریش هەن ئەتوانن
 بیانخوینن و، شتی زیاتر بڵێن و، لە پکوعا خیری
 زیاتریان دەس ئەکەوێ. دواى ئەو ئەم کارەشی
 کردو سەری دانه واند بۆ خوا، کاتی ئەوێه تۆزی
 ئیسراحت بکا، دواى ئەو بپروا زیاتر ئیحترامی خوا
 بگری، بۆیه هەلئەسیتەو ئەلی: (سمع الله لمن
 حمده) واتە: خوا قوبوولی بکا، خوا گوێ پراگری بۆ
 ئەوانەى حەمدی ئەکەن، ئەوانەى قەدردانی لێ ئەکەن و
 ستایشی ئەکەن. (ربنا ولك الحمد) واتە: ئەى

خاوه نه که مان، همدو قه دردانش ته نها بۆ تۆیه -
 ههروهك به يانمان كرد- چونكه تۆ دوورى له هه
 عهيب و ناتواويهك. جا ئه گهر ئه و كه سه خوینده وار
 بى لیره شدا شتى تریش هه به كه بیلئ.

دواى ئه وه كاتى ئه وه به بیری ئه وه بکاته وه
 ئه مهش بهس نیه. خوا گه وره تره له وهش، ئه مهش
 ئه توانئ له وه زیاتر ته عزیمی بكاو بهنده یی بۆ بكا،
 بۆیه ئه لئ: (الله أكبر) خوا گه وره تره له مه، جا خۆی
 ئه خاته زهوى، دهم و چاوى ئه نیتته سه ر خاك، ههروهك
 چۆن ئه وانەى كه بهنده ی غیری خوان، خۆیان ئه خه ن
 به سه ر پێی خاوه ن و ئاگاكانیا نداو پێیان و خاكی به ر
 پێیان ماچ ئه كه ن، نوێژ خوینیش ئاوا حاله تیكى ئه وئ
 كه خۆی بخاته سه ر زهوى و، دهم و چاوى -كه به
 قیমে تترین ئه عزای به دهنیه تی- بنیتته سه ر خاك، تا
 خوا به زه یی بیته وه پێیدا، په حمى پئ بكاو ئه وه ی وا
 ئه نجامی داوه لئى قبول بكا. دواى ئه وه بیری ئه وه
 ئه كاته وه ئه گهر ناتوانئ زیاتر بهنده یی بكا، خۆ ئه وه
 ئه توانئ كه له سه ر ئه م بهنده ییه ی كه پێی گه یشتوه

پایە دار بیۆ بمینیتەوه و دریژە ی پیّ بدا. بۆیە ئەلی:
 (الله أكبر) خوا گەورە ترە لەوەی کە ئینسان ھەر
 جارێک نائەوہ بکا و لەسەری نەپوا.. بۆیە جارێکی تر
 سەر ئەنیتەوہ سەر زەوی، ھەر وەک جاری پیشوو، ئەم
 جارە کە لەوہش بووہوہ دووبارە ئەلی: خوا لەوہ
 گەورە ترە، تەنانەت لەوہش گەورە ترە کە ئینسان
 پایە داری بیۆ و ھەرچی لە ھیزو توانایدا یە بیکا، ھەر
 خواش لەوہ گەورە ترە، وا نەزانی حەقی بەندەیی بۆ
 خوا ئەدا کردوہ. بۆیە ھەلئەسیتەوہ و رەکەتییکی
 تریش ھەر بەو جۆرە ئەنجام دەدا.. دوا ی ئەوہ
 رەکەتی دووہمی ئەنجام دا، دانەنیشی لە حزوری
 خوا دا، جا سوپاس ئەکا لە خوا، ھەر وەھا لە چەند
 کەسیکی تر کە بوون بەھۆی ئەوہی بگاتە حزوری
 خوا، نا ئەم دوعا و سکا لایە بکا، سوپاس ئەکا و
 پاشان دوا یە مین قسە و پازو نیازی خۆی ئەکا و،
 ئەچیتەوہ بۆ لای خەلکی و نوێژە کە ی تەواو ئەکا.
 (دیارە ئەمە بۆ نوێژی دوو رکاتی یە، ئەگەر سێ پکاتی،

يا چواریی بوو، ئه وه هه لده سستیته وه، به هه مان جوړ
بیر له جوړه و کاره کان نه کاته وه).

کورته یه ك له مانای (التحيات)

(التحيات لله) واته: هه موو پړزلیښانه کان، هه موو
نیحترام گرتنه کان، بۆ خوان.

(والصلوات) واته: هه موو نوږتو سکا لاو دوعا کان،
نه وانیش هه بۆ خوان، نه بڼی هه بۆ خوا بکړین.

(والطيبات) واته: هه موو کرده وه پاکو
خالصه کان بۆ خوان، هه نه بڼی بۆ نه و نه نجام بدرین.

جا نه وهی که نه وتری: (التحيات لله) هه موو
پړزلیښان و نیحترامه کان، هه موو (ته عزیمة کان) بۆ

خوان، نه وانه که له پيشا نه نجام دراوڼ، وهك: (به
پیوه و به حاله تی به نده یی وه ستان)، (پکوع بردن)،

(سجود بردن)، (وتنی نه و که لیمانه ی که و تراوڼ).
هه روه ها هه جوړه قه دردانییه کی تر که ئینسان

نه توانی بیکه، جا پوونی نه کاته وه هه موو نه وانه

بۆخوان، كەسى تر نىيە ئىنسان ئەو تەعزىمانەى بۆ
 بكا جگە لە خواى گەورە. بە جۆرىكى تىرىش ئەكرى
 ئەو تەحياتە بخوینرىتەو: (التحيات المباركات،
 والصلوات الطيبات لله)، كە زۆر لە گەل ئەوى تر فەرقى
 نىيە، ھەر كاميان بى دىروستە. بەم جۆرە قەدردانى لە
 خواى (متعال) ئەكا، كە تەوفىقى داوہ بۆ ئەوہى بگاتە
 ئەم پلەيە. پاشان بىر لەوہ ئەكاتەوہ ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا (محمەدى كوپى عبدالله) (عليه
 الصلاة والبركات) نەبوايە - كە بەرنامەى ھىدايەتى لە
 لايەن خواوہ وەرگرت و ھىناى - خو ئەم پىى نە
 ئەكەوت لەم نىعمەتە گەورەيە. بۆيە سوپاسى زۆرى
 ئەويش ئەكاو، دوعاى خىرى بۆ ئەكا. جا لە دلى
 خۆيدا حازرى ئەكا بۆ ئەوہى بە كول دوعاكەى بۆ بكا،
 وەك چۆن كەسەك باسى پىاويكى سالى ئەكا، جا
 لەناكاو ئەلى: ئەى خوا دەرەجەت بەرز كاتەوہ، ئەى
 خوا پەحمت پى بكا، ئەى خوا بقبەخشىت .. لىرەدا
 يادى پىغەمبەرى خوا ئەكاتەوہ، بۆيە وەك لە
 بەرامبەريەوہ بى پىى ئەلى: (السلام عليك أيها النبي

ورحمة الله وبركاته) واتە: ئەي پيغەمبەرى خوا، خوا
 سەلامەتتە کا، خوا پزگارت کا لە ھەر دەردو ئافاتیڭ
 کە دیتە پێی ئینسان، لە بەرزەخا، لە بەینی مردن تا
 قیامەتا، ھەرودھا لە پۆژی قیامەتدا، ئەي خوا
 بپاریزی لە ھەر ئافاتیڭ، خوا بەزەیی بیتەوہ پياتا و،
 ئەوہی خیرە بۆتی بکا، یاخوا خوا بەرەکەت و خیرە
 بەردەوامەکانی خۆی بپژینێ بەسەرتا. دواي ئەوہ بیر
 لەوہ ئەکاتەوہ کە بەندە سالتەکانی خوایش، چ
 ئەوانەي لەمەو پیش بوون و پێیان بۆ پۆشن کردۆتەوہ،
 چ ئەوانەي ئیستا ھەن و ھاوکاری لەگەڵ ئەکەن بۆ
 بەندەیی، ئەوانیش ھەقیان بەسەریەوہ ھەيە، ئەبێ
 دوعای خیر بۆ ئەوانیش بکا لەگەڵ خۆی، بۆیە خۆی و
 ئەوانی تریش کە خەریکن نوێژ ئەکەن ئەلین: (السلام
 علینا وعلى عباد الله الصالحین) واتە: خوا ئیمەیش و
 بەندە سالتەکانیش سالم بکا و بمانپاریزی لە ھەر شتی
 کە ئافاتە و زەرەر و زیانە لە دونیاو لە قیامەتیشدا.
 کاتی ئەلێ: (السلام علینا) خوا ئیمە سالم و پزگار کا،
 خۆی و ئەوانەي ئیستا لەسەر زەویدا ھەن ئەگریتەوہ،

چ ئهوانه‌ی له‌به‌ر چاوان، چ مه‌خلوقی تری وه‌ک
 مه‌لائیکه‌و غه‌یری ئه‌وانیش. کاتی ئه‌لی: (وعلى عباد
 الله الصالحين) که‌سانی تر که له‌مه‌و پيش بوون و
 پريان روشن کردۆته‌وه ئه‌گریته‌وه. ئه‌وه سوپاس کردن
 له‌و که‌سانه‌ی حه‌قیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه. جا دواى ئه‌وه
 باسی ئه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌یه و ئه‌و پله‌و پایه به‌رزه ئه‌کا
 که پى گه‌یشته‌وه و ئه‌لی: (أشهد أن لا إله إلا الله):
 مانای ئه‌وه‌یه دواى ئه‌وه خۆم بۆم پۆشن بۆته‌وه‌و،
 هه‌چ گومان و دوو دڵم نه‌ماوه، ئیستا بۆ خه‌لكیش
 پوون ئه‌که‌مه‌وه که بزائن: (لا إله إلا الله) بزائن هه‌چ
 فه‌رمانه‌وه‌او فه‌ریاد په‌سێك نیه بێجگه له (الله).
 (وأشهد أن محمدا رسول الله): هه‌روه‌ها شایه‌تى
 ئه‌ده‌م و ئه‌ویشم لى روشن بۆته‌وه‌و، ئیقراری پى
 ئه‌که‌م، که (محمد) فرستاده و ئی‌راوى خوايه. جا
 باشت‌ر ئه‌وه‌یه که بڵیین: (وأشهد أن محمدا عبده
 ورسوله) واته: شایه‌تى ئه‌ده‌م که -مه‌مه‌د- به‌نده‌و
 فرستاده‌ی خوايه .. به‌نده‌ی خوايه، دیاره له‌وپه‌رى
 پله‌ی به‌نده‌ییدا بووه، له هه‌موومان زیاتر به‌نده‌یى بۆ

خوا کردووه، ههروهه پرهسول و فرستادهی خوايه،
 ئه و ناردويهتی بۆ ئه وهی پښگای بهندهیی بۆ ئیمه
 پۆشن کاته وه. تا ئیره سوپاسگوزاری کردووه
 له وانهی حهقیان به سه ریه وه ههیه، باسی ئه وهی
 کردووه که گه یشتوته چ پلهیهکی بهرز ئیستا کاتی
 ئه وهیه دوا قسهی خۆی بکاو، دواي ئه وه بپاوه ته وه
 بۆ لای خه لک، جا ئاوا ده ست پی ده کات: (اللهم صلّ
 علی محمد وعلی آل محمد، کما صلیت علی إبراهیم
 وعلی آل إبراهیم) یا (اللهم صلّ علی محمد وعلی آل
 محمد کما صلیت علی آل إبراهیم وعلی آل إبراهیم إنک
 حمید مجید). واته: خوايه پره حمهت، هاوپی له گه ل
 ئیحتیرام و پزلیتیا ن برژینه به سه ر محمدا، ههروهه
 به سه ر لایه نگران و په یره وانی محمدا، ئه وانهی هه
 وه ک ئه وان رییان پۆشن کردۆته وه و بهرنامه ی
 بهنده ییان گه یاندۆته خه لک، مه ردومیان هینا وه ته سه
 ر پښگای بهنده یی خوا، ههروهه پره حمهت و پزلیتیا ن
 پژاند به سه ر ئیبراهیم و په یره و دۆستانی ئیبراهیم دا،
 به پاستی تو (حمید ی، شایسته ی ئه وهی قه دردانا ئیت

لِ بَكْرِيٍّ، ههروهه (مجیدی)، خێرو به ره که تت زۆر
 زۆره و گه وره ی. (وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا
 بَارَكْتَ عَلٰی اِبْرٰهیمَ وَعَلٰی آلِ اِبْرٰهیمَ اِنَّکَ حمید مجید).

واته: به ره که تت بپژینه به سه ره محمدو لایه نگرانی
 محمدا، ههروهه به ره که تت پزاند به سه ره ئیبراهیم و
 لایه نگرانی ئیبراهیم دا، چونکه به راستی تو شایسته ی
 ئه وه ی قه دردانیت لی بکری، تو خێرو به ره که تت و
 گه وره یی زۆرت هه یه .. جا که ئه مه ی وت، هه م دوعای
 خیری کردوه بۆ پیغه مبه ری خوا، هه م بۆ ئه وانیه ی
 هاوپی ئه و بوون تا قیامه ت، ئه وانیه ی پێگایان بۆ
 خه لک پۆشن کردۆته وه .. دوا ی ئه وه ئه گه ر زانی دوعای
 تریش بکا، ئه وه خو زۆر باشه، دوعا بکا بۆ خو ی و
 هه موو موسولمانانی تر، ئه گه ر هه ر نه ی توانی له بهر
 ئه وه ی که نه خوینده واره، به کێک له و دوعایانه بکا که
 له حه دیسه کاندا به یان کراون، ئه توانی که لیمه یه ک یا
 دوو که لیمه لای که مه که ی له بهر بکاو، چه ند جارێک
 بیانلێته وه، وه که ئه وه ی بلیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا)
 واته: خوا به له گونا هه کانه مان چاوپۆشی بکه و

پره حمان پى بکه. دواى ئه وه که ئاخىرین قسه و پارو
 نیازى خوى کرد، ئیتر ئه رکی خوى ته واو بووه و، کاتى
 ئه وه یه بکه پیتته وه بۆ ناو خه لک.. بۆیه دواى ئه وه
 ئه بى لا بکاته وه به ملاو به ولادا، جا له کاتیکدا لا
 ده کاته وه له حنورى خوادا ئه گه پیتته وه - وه ک ئه وه ی
 که له سه فه ریک ئه گه پیتته وه - ئه بینى خه لکی له ملاو
 له ولاره هه ن، ئه گه ریش که س نه بوو خو مه لانیکه
 هه ن، خو موسولمانى تر له جیهانى تر هه ن..
 سه لامیان لى ئه کاو، ئه حوالیان ئه پرسى و، ئه لى:
 (السلام علیکم ورحمة الله .. السلام علیکم ورحمة الله)
 واته: خوا سه لامه تتان کات، خوا بتان پاریزى له
 هه رچى ئافات و ده ردو به لایه .. خوا پره حمتان پى بکاو
 ئه وه ی خیره بۆتانی بکات، (له سه فه ر هاتوته وه و ئه بى
 سه لامیان لى بکا).. دياره عاده ته ن که سیک که ئه پوا
 بۆ سه فه ر بۆ لای گه وره یه ک، کاتى هاته وه خه لکی
 چاوه پروانى ئه وه ن شتیکیان بۆ بهینى، ئه میش ئه مه ی
 بۆ هیناونه ته وه، (دوعای خيرو سه لامه تی و پره حمه تی
 خوايى).

حیکمه تی چەند بارەبوونەوہی

نوێژەکان لە شەوو رۆژدا

بەو جۆرە دوعاو سکالاو پارانەوہ بە باشترین شیوہ
ئەنجام ئەداو، ئامادەیی پەیدا ئەکا بۆ ئەوہی دەست
بکا بە جێبەجێکردنی ئەركو بەندەیی لە دواى نوێژی
بەیانى تا ئەگاتە نیوہرۆ، بەلام لەو بەینەدا لەبەر
ئەوہی پەنگە غەفلەت ھاتبى بەسەریا، یا گرفتو
دەردیسەری بۆ پەیدا بووی - لەبەر ئەوہی ھەمیشە
ئینسان نیازی ھەیە بەوہی خوا کۆمەکی بکا -
تارادەییەکی ش ناتەواوی و لاوازی پووی تێکردووە،
لەبەر ئەوہ واجبە لە نیوہرۆیشا نوێژیکی تر بکاو
دوعاو سکالایەکی تر بکا - ئەمجارە زیاتر لە
رەكەتەکانى بەیانى ئەکا، چوار پەكەت ئەکا، لە
پەكەتە تی دووہمدا کاتێك كە تەحیاتەكەى گەیان دە ئەو
جیگایەى ھەموو ئەزانن، ھەلە سێتەوہو ئەلئى: (اللہ
أكبر) خوا گەورەترە لەوہی كە ئەمە بەس بى بۆی،
ھەروا بڕۆم و بەجیى بەئێم، بۆیە دوو پەكەتە تی تر ئەکا،

پاشان ته وای ئه کا، لا ئه کاته وه و سه لام ئه کا
 له ملاولای خوی. ههروه ها دوی ئه وه ماوه یه کی تری
 پی چوو نیازی ئه بی به وه نویژیکی تر بکا، له به شی
 دواپی پۆژدا، بۆ ئه وه ی کارو چالاکی ئه و پۆژه ی به
 دوعاو سکالا دواپی پی بیئی، ههروه ها له سه ره تای
 شه ویشدا نویژی مه غریب ئه کا، پاشان له کاتی
 خه وتنیشا نویژی عیشا... به و جوړه که زیانی به
 نویژو دوعاو سکالا دهستی پی کرد، ههرواش به دوعاو
 سکالا و نویژ دواپی پی بیئی.

حیکمه تی نویژی ویتەر له شه ودا

جا دوی ئه م پینج نویژه که فهرزنو، به بی ئا
 ئه مانه ئینسان ناتوانی به نده ی خوابی، پاش نویژی
 خه وتنان نویژیکی تریش هیه که ئه کری په که تیک
 بی، ئه کری سی په که عت بی، ئه کری پینج په که عت
 بی، تا یانزه بی به شیوه ی تاک، واته: سی، پینج،

حهوت، تقو، يانزه .. نه گهر نه و نويزه ش بکات نه وه زور
 باشته، پيی نه وتری نويزی (وتر) واته (تاک) چونکه
 ره که ته کانی تاکن، يا يه که، يا سيی، يا زیاتره
 له وه، جا نه کری پيش له خه و تن بیکا، نه کری له نیوه
 شه ودا خه به ری بیت وه و بیکا، نه کری له ئاخری
 شه ویشه وه يا له پارشیوا بیکا، چونکه نويزی کی
 گه وره یه و، باش نه وه یه نه گهر ئینسان نويزه
 سوننه ته کانی تر نه کا، به لایه نی که مه وه نه م نويزه
 بکا .. به م جوړه پوښن بووه وه که نويز سکا لاو
 دوعایه، گه وره ترین و کاملترین شیوه یه بو سکا لاو
 دوعاو پارانه وه له خزمهت و حزوری خوی گه وره دا.

ئاگام و بهر هه می نويزی راسته قینه:

جا نه گهر ئینسان نه و پینج نويزه فهرزه ی به
 ناگایی و دهرک و فه هم وه کرد، نه وه خوی (مُتعال)
 قه ولی پی داوه که هیدایه تی بدا و ته و فیقی بدا که به
 پښای به نده پیدا بپوا، نه گهر نه و نويزانه ی ئاوا کرد،
 نیت ره همیشه دلی لای خوی به و له خوا غافل نابی،
 نه گهریش جار جار غه فله تیک بیت به سه ریا زور که م

ئەبىت و زو ئەكە و یتە وە بىرى خواو، خوۋى نەجات
ئەداو ئەكە پۈتتە وە بۆلای خوا. كاتى وايش ھەيە زياتر
لەم نوپژانە ئىنسان لە ھەندى كاتا مەجبور ئەبى
دوعايەك بكا ئەو ەش ھەر دروستە .. كاتى وا ھەيە
ئىنسان تووشى بەلایەك ئەبى، تووشى خەتەرىك ئەبى،
ھەرچەند كاتى نوپژىش نىە، ديارە ئەگەر بپروا
لە و كاتەدا بۆى بكرى دوو پەكەت نوپژ بكاو، لەو
نوپژەدا بپارپتە وە، ئەو ە زۆر باشتەرە .. پىغەمبەر (عليه
الصلوات والبركات) ھەر كاتى تووشى گرفت و
دەردە سەرىيەك ببوايە لە نوپژدا دوعاو پارانە وەى
ئەكرد لە لای خوا، ئەكە ريش بۆى پىك نەكە و تايە نوپژ
بكا، دەستى ئەكرد بە دوعا كردن و پارانە وە لە لای
خوا، بەلام ئەبى بزانین كە نوپژگە و ەرتىن دوعايە كە
سوودى زۆرى لى ئەكەين.

ئاگادارییه‌ک له بنه‌ماله‌ی مامۆستای شهید ناصری سوبحانییه‌وه

ئاگاداری سەرچەم دۆستان و خوێنەرانی بەرھەمەکانی مامۆستای شهید دەکەین کە مۆلەتی رسمی
بلاوکردنەوێ ناسەواری مامۆستا ئەنیا بە دەزگای «بەرھەم» دراوه و بوو هیچ کەس و دەزگایەکێ تر نێبە بە ی
ھەماھەنگی و ئیجازە ی ئەو دەزگایە هیچ ناسەواریکی مامۆستای شهید بلاو بکاتەو، ھەر بەم ھۆیە، لەگەڵ
سوپاسمان بوو خەمخۆری ھەندێ لە دۆستان کە لە رووی خوشەویستی و خزمەتەوێ گرتگی بە بەرھەمەکانی
شهید دەدەن، دواکارین سەرچەم چالاکیەکانی ئەو بوارە لە رۆی دەزگای بەرھەمەوێ بێت، یا بە ھەماھەنگی
لەگەڵ ئەودا و لە رۆی ئیزنی خەتی ئەو دەزگایە.

بنه‌ماله‌ی مامۆستای شهید

< ١١ / ٧ / ١٧

کۆپی دمی ئاگادارییه‌که، که له‌لایهن بنه‌ماله‌وه نێردراوه

بوو دەزگای بەرھەم

منتدى اقراء الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

نوێژ

حه‌قیقه‌ت و حیکمه‌ته‌کانی

مامۆستا ناصری سووبحانی

به‌ره‌مه‌کانی مامۆستا ناصری سووبحانی
که ده‌زگای به‌ره‌م بلاوی کردوونه‌ته‌وه:

به‌زمانی عه‌ره‌بی:

۱. الإمامة والولاية
۲. زبدة کتاب الإعتصام
۳. رسالة في علوم الحديث
۴. تلخیص التهذیب
۵. الإبتداع في الدين
۶. أحكام شرعیة و جملة فتاوى
۷. أسس التصورات والقيم

به‌زمانی کوردی:

۱. به‌ندایه‌تی
۲. نوێژ (حه‌قیقه‌ت و حیکمه‌ته‌کانی)
۳. پرسه و سه‌ره‌خۆشی
۴. خه‌لقی ئاده‌م
۵. پێغه‌مبه‌ری نه‌خوێنده‌وار

ده‌زگای به‌ره‌م

بۆبلاوکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی سووبحانی

dazgaibarham@hotmail.com
www.facebook.com/DazgaiBarham

ISBN 0-0123-0000-4

9 780012 300008

نرخه‌ی (۱۰۰۰) دیناره